

IV ?roda Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (J 5,17-30): Lecz Jezus im odpowiedzia?: «Ojciec mój dzie?a a? do tej chwili i Ja dzie?am». Dlatego wi?c usi?owali ?ydz? tym bardziej Go zabi?, bo nie tylko nie zachowywa? szabatu, ale nadto Boga nazywa? swoim Ojcem, czyni?c si? równym Bogu.

W odpowiedzi na to Jezus im mówi?: «Zaprawd?, zaprawd?, powiadam wam: Syn nie mógłby niczego czyni? sam od siebie, gdyby nie widzia? Ojca czyni?cego. Albowiem to samo, co On czyni, podobnie i Syn czyni. Ojciec bowiem mi?uje Syna i ukazuje Mu to wszystko, co On sam czyni, i jeszcze wi?ksze dzie?a uka?e Mu, aby?cie si? dziwili. Albowiem jak Ojciec wskrzesza umar?ych i o?ywia, tak równie? i Syn o?ywia tych, których chce. Ojciec bowiem nie s?dzi nikogo, lecz ca?y s?d przekaza? Synowi, aby wszyscy oddawali cze?? Synowi, tak jak oddaj? cze?? Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go pos?a?.

Zaprawd?, zaprawd?, powiadam wam: Kto s?ucha s?owa mego i wierzy w Tego, który Mnie pos?a?, ma ?ycie wieczne i nie idzie na s?d, lecz ze ?mierci przeszed? do ?ycia. Zaprawd?, zaprawd?, powiadam wam, ?e nadchodzi godzina, nawet ju? jest, kiedy to umarli us?ysz?5 g?os Syna Bo?ego, i ci, którzy us?ysz?, ?y? b?d?. Podobnie jak Ojciec ma ?ycie w sobie, tak równie? da? Synowi: mie? ?ycie w sobie samym. Przekaza? Mu w?adz? wykonywania s?du, poniewa? jest Synem Cz?owieczym. Nie dziwcie si? temu! Nadchodzi bowiem godzina, w której wszyscy, którzy spoczywaj? w grobach, us?ysz? g?os Jego: a ci, którzy pe?nili dobre czyny, pójd? na zmartwychwstanie ?ycia; ci, którzy pe?nili z?e czyny - na zmartwychwstanie pot?pienia. Ja sam z siebie nic czyni? nie mog?. Tak, jak s?ysz?, s?dz?, a s?d mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem w?asnej woli, lecz woli Tego, który Mnie pos?a?.

«Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto s?ucha s?owa mego i wierzy w Tego, który Mnie pos?a?, ma ?ycie wieczne»

Rev. D. Francesc PERARNAU i Cañellas

(Girona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia mówi nam o odpowiedzi, któr? da? Jezus tym, którzy krzywo patrzyli na to, ?e uleczy? paralytyka w szabat. Jezus Chrystus wykorzystuje te krytyki, aby zmanifestowa?, ?e jest Synem Bo?ym i z tego te? powodu, Panem szabatu. S?owa, które stan? si? motywem wyroku ?mierci w dniu s?du w domu Kajfasza. Istotnie, kiedy Jezus okre?li? si? jako Syn Bo?y, wielki kap?an wykrzykn??: «Zblu?ni?! Na có? nam jeszcze potrzeba ?wiadków? Oto teraz s?yszeli?cie blu?nierstwo, co wam si? zdaje?» (Mt 26,65).

Jezus wielokrotnie odwo?ywa? si? do Ojca, ale zawsze zaznaczaj?c rozró?nienie: Ojcostwo Boga ró?ni si? je?li chodzi o Chrystusa i je?li chodzi o ludzi. I ?ydz, którzy go s?uchali, doskonale go rozumieli: nie jest Synem Boga tak jak inni, ale pokrewie?stwo, którego ??da? dla Siebie samego jest pokrewie?stwem naturalnym. Jezus przyznaje, ?e Jego natura i natura Ojca s? takie same, nawet je?li s? innymi osobami. W tej sposób manifestuje swoj? bosko??. Ten fragment Ewangelii jest bardzo ciekawy, bo ujawnia tajemnic? Trójcy ?wi?tej.

W?ród rzeczy, które mówi dzi? Pan s? takie, które odnosz? si? szczególnie do wszystkich tych, którzy w ci?gu historii w Niego uwierz?: s?ucha? Jezusa i wierzy? w Niego to mie? ju? ?ycie wieczne (cf. J 5,24). Oczywiście, to nie jest jeszcze ostateczne ?ycie, ale ju? uczestnictwo w obietnicy. Trzeba, ?eby?my tym ?yli i ?eby?my czynili wysi?ek s?uchania s?owa Jezusa jako tego, czym w istocie jest: S?owem Boga, które zbawia. Lektura i medytacja Ewangelii musz? stanowi? cz??? naszych zwyczajnych praktyk religijnych. Na objawionych stronach us?yszemy s?owa Jezusa, s?owa nie?miertelne, które otwieraj? nam drzwi do ?ycia wiecznego. W ko?cu, tak jak uczy? ?wi?ty Efrem, S?owo Bo?e jest niewyczerpanym ?ród?em ?ycia.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

-

«Umierajcie bowiem poddać się prawu śmierci, które zniosł zmartwychwstał. W ten sposób przeciwnie wieczność śmierci i z wiekuistej przemienienia na doczesną. "I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni"» (Więty Leon Wielki)

-

«Chrystus jest boskim sędzią o ludzkim sercu, sędzią, który pragnie obdarzyć życiem. Tylko człowiek uparcie trwający w złu może Mu uniemożliwić zwołanie tego daru, dla którego On nie waha się iść na śmierć» (Więty Jan Paweł II)

-

«Chrystus jest Panem życia wiecznego. Do Niego jako do Odkupiciela świata należy pełne prawo ostatecznego osądzenia czynów i serc ludzi. (...) Syn jednak nie przyszedł, by sędzią, ale by zbawił i dał życie, które jest w Nim. Przez odrzucenie łaski w tym życiu každy osądza już samego siebie, otrzymuje według swoich uczynków i może nawet potępić się na wieczność, odrzucając Ducha miłości» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 679)